

Nhà văn trường Trưng Vương

Tên: Nguyễn Ngọc B

Tham số: N259; m, 09 Tháng 8 N259; m 2012 20:51

Sau hơn năm tuần nghỉ hè thăm gia đình bên Mẹ trường Văn nhà, các con tôi chuẩn bị tập vở cho mùa tựu trường.

Giống như bên Cali, học sinh nước Đệ cũng nhập học vào tháng 9. Sốنگ ى khu nào thì trẻ em theo học trường gần nhà nơi mình ở, rồi tiễn cho học sinh đi học và phụ huynh đưa đón. Không có cảnh cha mẹ chửi và y dôn đáo lo kiếm trường, thậm chí dứt lốt, hỏi làm mất số tiền như Việt Nam mình để con cái theo học trường tốt hơn.

Sáng sớm, tiễn trẻ vào Thu bắt đầu se lạnh, sốنگ ى phố trường trên đường như núi xa xa. Lá cây hai bên đường đổi màu vàng úa rồi đỏ y trên con đường. Để con bé út đi bắt đầu tựu trường vào lớp mới. Không khí trong lành, thậm chí chiu. Trong khung cảnh như vậy đã làm mình chiu lòng như vớ chiu xa cũ, vớ quăng đi niên thi u " Tôi đi học "

Năm Đệ Tôi thi đi vào trường Tiểu Đệ Phan đình Phùng, gần trường Học i Việt M. Tôi học chung với các bạn Nguyễn Tín, Công Khanh, Trình, Trí, Thanh, Sơn và Bình già. Học đi lớp 9 trường Tiểu Đệ gọi là (sau gọi là phóng bắt đầu tên thành Trường Văn). Tôi có học sinh nam, nộp chiu vào trường Trưng Vương, vớ xa kia chiu dành cho nộp sinh, tà áo dài trường tha thút. Nộp sinh Trưng Vương nộp tiễn đi, học giỏi, tài năng. Trường Trưng Vương, kể bên trường Võ Trường Toan, tả l c trên con đường Nguyễn Bnh Khiêm, hai hàng cây lá me đan vào nhau cao vút tả bóng mát, để chúng tôi bình chiu là con đường đẹp, thậm ng như t Saigon th i b y gi .

Năm học cuối, niên khóa 1980, học sinh dãy lớp 12 Trẻ ng Văn ng bên rờn học lên với môn hành trang như khi vào đời, là một xấp giấy tờ nộp thi Đại học với bên kê khai lý lịch ba đời. Bên bè học chung trẻ ng, hôm nay nghe tin đưa này với biên đời nôi, mai có đưa đi không tin tức, biết vô âm tín như Thúc lớp Pháp văn C8. Rồi Hôi Thu, khuôn mặt đẹp trai tuấn tú của lớp C3, lớp của Phòng ng Đ ng – nay là kỹ sư Computer công bên Úc, người bên đã tình cảm đến tôi cách đánh mua chủ tịch Việt viết bài đăng báo. C3 còn có Học Đào – giỏi là kỹ sư nôi tịch có một học tốt trong các show Thúy Nga Paris, Asia. Lớp C2 có bên chủ tịch xác trên biển Đông là Đ t. Thầy cô và các lớp C2 đều th ng tịch một đi một của học sinh hiện lành rất thông minh, học xuất sắc với môn Toán, giỏi đều các môn khác. Giờ sẽ lúc y Đ t đi thoát, còn sống và đến nhà của M , chủ công xây dựng của đã là một nhà Toán học lớp danh. Nghe khi lúc tàu chìm, một Đ t – cũng là giáo sư dạy Trẻ ng Văn ng, đã tình cảm tay bà vào tay Đ t để hai mặt con đến cùng chung.

Thôi đó, thầy Đ c Lân – giáo sư môn Toán đến học trò yêu quý. Thầy đáng người thì p, như bé như ng giờ ng bài thì sẽ một. Thầy luôn tình cảm ra các câu thơ liên quan đến bài học, để giúp chúng tôi nhớ bài lâu hơn. Ví dụ: " sin thì sin cos cos sin. Cos thì cos cos sin sin đều trên ". Thôi nh th ng thầy ngâm thơ Kiều của Nguyễn Du cho học trò nghe. Học ngày, thầy để xe đến trẻ ng dạy học. Chiếc xe để cũ kỹ, một bên pedal bên học. Thầy tình cảm dùng chân để y xuống một để ng để có trên cho xe ch y thì và để xe bên cái pedal còn xài để c phía bên phải. Mỗi khi tôi để ng trên ban công trẻ ng nhìn sang bên kia để ng là Th o của Viên. Tình cảm thầy tôi đeo kính công, tóc để m bên, bên chiếc áo trẻ ng bên màu đang gò để ng để xe lên con đường. Tôi luôn tình cảm người với lòng mình rờn, sau này ra đời đi làm có tình, sẽ mua giờ để ng thầy chiếc xe để khác. Cho đến hôm nay 25 năm trôi qua, hình như thầy Lân, người công hiện hòa, giờ bên công bên in để m trong tâm trí tôi như th nào, với thu c lòng câu thầy nói " Nhân chi số với tính bên thì ". Năm 1988, tôi với lớp trẻ ng Trẻ ng Văn ng thăm thầy, gặp thầy Học dạy Hóa, thầy cho biết thầy Lân đã về học và ghi cho tôi đưa của thầy Lân. Lái xe vòng vèo trong con ngõ Nguyễn Thiến Thu t, cuối cùng tôi tìm ra nhà thầy, người chủ thầy trẻ c hiện nhà, nhìn quanh căn nhà đến sẽ, bên gặp chiếc xe để cũ kỹ năm nào của thầy kính yêu, đang nằm yên để ng trong góc nhà, phải lớp bên m ng. Tình nhiên tôi thầy chiếc xe gặp máy cúp để bóng bên của mình lái đến, đang để ng trẻ c sân, sao thầy khỏe khoắn, kỹ thuật và vô duyên chi . Thầy tình cảm trong nhà bên ra. Tôi với vàng để ng dạy, cúi để chào lí nhí " con kính chào thầy , thầy có nhớ con là học trò cũ của thầy ". Thầy vui với gặp để u bên o: " bao năm qua rồi, mà chủ với như tìm đến thăm thầy ". Hai thầy trò cùng người hàn huyên, như công nh ng kỹ nôi m thì trung học. Thầy bên o: " Nghĩ dạy học ví như ông lái đò công m n đưa khách học lớp này, đến lớp khác sang sông, không tìm để c nh u tình, giàu sang. Như ng thầy rất yêu nghề dạy học, tình nghĩa thầy trò thì công để ng ". Sau để p thăm thầy đến đó, tôi bên rờn với để sẽ ng, rồi theo gia đình đến nh của n c ngoài. Đến học năm của với chiếc xe để mãi với chủ a th c hiện. Người tình vài đến giờ thì với bên bè thay một đến với an thầy vào để p T t.

Trẻ ng Trẻ ng Văn ng xây dựng thay đời nh u m. Tình cảm trẻ ng, đến khuôn viên trẻ ng và lớp học. Thầy cô năm nao đã đến tình với học tốt, do tuôi cao sẽ công y u. Chủ có như ng kỹ nôi m trong quãng đời học sinh áo trẻ ng, đến m mái trẻ ng thân yêu này với còn in sâu để m trong tâm trí m i

ng i, d u th i gian trôi qua, tu i đ i ch ng ch t...

Th i gian theo h c Trẻ ng Văn ng, môn h c mà tôi yêu thích nh t là môn Anh văn do cô G m gi ng d y. Vì lý do này mà tôi n p đ n thi vào Đ i h c Trẻ ng h p khoa Anh. Nh ng do lý i ch có ng i thân v t biên, và cũng có th bài thi k t qu không đ đ m, tôi nh n đ c gi y báo nh p h c trẻ ng Cao đ ng S p h m, cùng v i s b n t trẻ ng Trẻ ng Văn ng nh Thúy Lan-hoa khôi C2. Nh c đ n C2 là các b n l p láng gi ng đ u nh đ n Thúy Lan xinh đ p, nhà đ ng Đ n Đ t. Có Vân Trang, Lan H nh, Kim Xuân, Liên, ng i đ p Thu Li u, Thu Trang. Ngày c m gi y báo đ n trẻ ng t p trung. Chúng tôi m i bi t là ph i/b h c Nga văn. B n tôi ch y đôn đáo lên văn phòng trẻ ng xin đ i sang phân khoa khác, nh ng đ u b t ch i. Lúc đó ki m đ c m t vi c làm hay m t ch h c đ đ i s ng kh i b p bệnh là may m n l m r i, nên chúng tôi ngoan ngoãn vào l p h c. Trẻ ng Nga thì hoàn toàn m i l cho h c sinh, sinh viên mi n Nam. Đa ph n ông bà cha m chúng tôi ch thông th o Pháp văn, Anh văn. Nên không ai có th gi i thích, ch đ n m i khi chúng tôi th c m c v vãn ph m c a ti ng này. M t tu n chúng tôi có m t ngày th c t p v i giáo s ng i Liên xô. Ch y u nghe bà đ c i bài Text trong sách. M i khi bà vào l p c t ti ng chào " z rázt vui che " (xin chào). Có vài sinh viên đ c nh i đi " s r t xu chen ". C l p c i khúc khích. Bà giáo ng ngác, nh ng ch ng hi u t i sao. Ki n th c chúng tôi h c đ c trong 3 năm tr i ch ng th m vào đầu, c nh mu i b b . Cu i cùng chúng tôi cũng t t nghi p ra trẻ ng. Nh n m nh b ng S p h m trong tay, m i đ a nh n nhi m v v gi ng d y i các trẻ ng ven đô thành Saigon nh C Chi, H c Môn, Biên Hòa, Th Đ c.

Tôi thì v d y trẻ ng trung h c n m ven đ a bàn H c Môn (ti ng gi i sau này là trẻ ng ph thông c s c p 2 -t l p 6 đ n l p 9. C p 3 là t l p 10 đ n l p 12). Th i gian này đ t n c còn nghèo kh l m, ph ng ti n di chuy n ch y u b ng xe đ p, xe buýt. B n bè d y chung trẻ ng, có giáo viên sau gi d y v đ y xe đi bán n c trà đá. Có giáo viên đi bán vé ch đ n trẻ c các r p xi nê vào bu i t i, đ tìm thêm thu nh p ph vào đ ng l ng v n đã ít i. G p h c sinh nào vô tình đ p xe ngang qua, cô giáo ôm x p vé tr n vào m t góc, nghe sao mà thê th m.

Trẻ ng Nga thì quá khó nên h c sinh h c hành l là, chán n n. Các m u t l i ng c ng o so v i b ng ch cái ti ng Vi t. Ví d : ch m c a mình, đ c là ch t c a ti ng Nga. Ch H c a mình đ c là ch N c a h . Ch N c a mình l i ra âm i c a ti ng Nga v.v... Lu t vãn ph m quy đ i 6 cách, r c r i. Nên ông Hi u trẻ ng, dù là ng i ph n kháng ti ng Anh, cu i cùng nh ng b , theo trào l u xã h i, đ p b l p ti ng Nga. M thêm các l p ti ng Anh. Ph n thì ông lo s cho cái thành tích chi n sĩ thi đ a c a mình c p ph ng, c p qu n, r i lên đ n thành ph . Cu i năm h c, giáo viên đ c l nh Hi u trẻ ng s a đ i m, nâng đ i m, không có h c sinh l u ban, l i l p, 99,9% h c sinh thi đ , lên l p. Trẻ ng đ t danh hi u tiên ti n, xu t s c. Các thầy giáo già trong trẻ ng hay chua chát b o: " cũng ch vì cái thành tích thi đ a, mà ng i ta s n sàng gian đ i trong giáo đ c. C ki u này c n c ta ra đ ng ai cũng là Ti n sĩ, Phó ti n sĩ ch y rong ". Tháng 7 năm nay tình c đ c đ c bài báo (Spiegel) bên Đ c v i tiêu đ tít l n " Gian l n trẻ ng tr n trong

Nhà văn trẻ ng Trẻ ng Văn ng

Tác Giả: Ng c B

Thứ Năm, 09 Tháng 8 Năm 2012 20:51

mùa thi c Vi t Nam ". Trong bài tác gi mô t ngày thi c trẻ ng Đ i h c, Trung h c. H c sinh quay c p, chép bài đã gi i s n t bên ngoài ném vào v.v. Thi c mà c nh trò đùa. Đ c xong bài báo này " nào có ai đánh mà sao lòng đau ".

Trẻ ng h c tôi d y lúc y l i thi u giáo viên trẻ m trẻ ng. May th i m y năm trẻ c tôi có theo h c trẻ ng Đ i h c bán công vào bu i chi u, phân khoa Anh văn, nên có th đ m nhi m d y các l p Anh văn 6, 7, 8 trong khi ch đ i giáo viên m i v .

M t tu n tôi d y 5 ngày, còn m t ngày lãnh nhi m v trẻ c ban. Có nghĩa tôi cùng các em h c sinh lo đánh trẻ ng báo h t gi t ng ti t h c, kiêm luôn vi c ph trách l m rác, phân chia h c sinh quét rác sân trẻ ng. L p h c tôi ch nhi m n m sát c nh nhà v sinh. Nhi u bu i tr a n ng, mùi xú u th m th i bay sang phòng h c. Cô giáo và h c trò thay phiên nhau b t mũi. Mà ch ng l b t mũi su t ti t h c, thôi thì cô trò r nhau ra h n c nh , dùng đ ch a n c m a, l y thùng s t xét r có s n đó mức n c đ i cho không khí đ th h n. S s h c sinh trong l p lúc nào cũng t 55 h c sinh tr lên. Bàn gh thì xiêu v o, không đ ch ng i, h c sinh vi t bài c đ ng tay nhau. B ng đen không có, không bi t ai có sáng ki n quét m t l p s n màu xanh đ m lên vách t ng x d ng thành t m b ng cho giáo viên vi t bài, gi ng bài. M i l n c m c c ph n vi t ph i đề th t m nh lên t m b ng xi măng, thì ph n m i in lên m t t ng, ngón tay đ r n. Nhìn xu ng đám h c trò đeo khăn quàng đ x c x ch, áo qu n ch ng t m t t, ng i lui cui vi t bài, có đ a mũi xanh ch y qu t đ đ y hai bên má, th y h c sinh đáng th ng làm sao.

Có l n sau gi d y h c v , bu i tr a tr i n ng chang chang, m t đ ng nh ch y nh a h c ín đen d i cái n ng oi . Tôi b ng nh n ra c u h c trò l p 7 tên Hoàng c a mình đang đi b bên l đ ng. Hoàng ng i g y nhóm ng i cu i l p, gi h c hay ng g c ngon lành. L n r i trong bài ki m tra đ ch t câu ti ng Vi t sang ti ng Anh " m y gi r i? ". Hoàng đã ghi b ng chính ti ng Vi t có đ u h n hoi " quát s thai ", r i l i ghi ti p : " th a cô, con không có h c bài, xin cô đ ng cho con đ m không. Con c m n cô ".

Đ c mãi câu ti ng Vi t c a em tôi m i hi u ra là " What's the time? ", cô giáo đ c m t phen hú h n vì không hi u th ng bé ghi gì mà "s thai" đ đây.

Th ng xe d ng l i trẻ c m t Hoàng, tôi lên ti ng trách móc: " Này Hoàng, sao em không ã nhà làm bài h c bài, mà l i đi ch i gi a tr a n ng th này ". Th ng bé m t m y s h i, tr l i l p b p: " đ , th a cô con ph i đi bán vé s ngoài ch ,ki m ti n ph m ". R i nh đ ch ng mình l i nói c a mình là s th t, Hoàng rút t trong cái túi nylon, đ c c c t c n th n bên hông ng i, m t x p vé s . Tôi ng n ng i vì ng c nhiên l n xót xa. Xoa đ u Hoàng, tôi h i nh " th em đi b đ n

tên đầu, leo lên xe cô cho em quá giang một đôn". Ngồi sau xe, Hoàng kể cho tôi nghe nhà nghèo, Ba em lái xe ôm vào buổi tối và buổi sáng gian khổ đi xe đánh chén. Mẹ Hoàng phải đi gánh xôi nuôi 6 miệng ăn. Hoàng là con trai lớn phải đi buôn bán kiếm tiền mua gạo nuôi miệng cả em. Chiều em ra đứng góc chợ Gò Vấp, tôi lấy trong túi một trăm đồng, dúi vào tay thằng bé, bố em mua bánh mì ăn cho đỡ đói. Nhìn theo Hoàng như bé, gầy nhom, bóng đèn dài trên một đèn xanh hanh nắng, rồi len lỏi một hút trong dòng khách bộ hành. Tôi chờ tới khi nhìn thấy một người không to tiếng cho Hoàng trong lòng bài kiếm và rồi, vì không thể nào làm khác được. Đèn xanh và nhà hôm nay sao buổi trưa dài lê thê. Đạp xe ngang qua Phú Nhuận, thấy cái khu hiu hắt treo bay bay trong gió trời của chợ " Dân ta giàu, nước ta mạnh". Nhìn thấy Hoàng, buổi tối đang len lỏi chào mời người mua vé số quanh chợ, tôi chờ tới một mình cay cay.

Tôi biết đó, tôi thấy hiu hắt ra chung quanh mình có bao nhiêu cảnh đời hiện sinh nghèo nàn, thấy lòng tâm của người quan tâm, chia sẻ.

Thời gian trôi qua, tôi theo gia đình đi du lịch ở nước ngoài, không theo đuổi nghề nghiệp của mình mà đi du lịch ở nước ngoài.

Còn các em hiện sinh của tôi ngày đó, giờ chắc đã lập gia đình, có con cái. Lòng tôi luôn hy vọng những đứa con của các em hiện sinh khi trưởng thành, sẽ không giống cha hay mẹ chúng, sau giờ học phải kiếm tiền về số đi bán hàng của xuôi trên khắp nước ở thành phố Saigon, số và chữ, chai đá với cuộc đời. Đánh một tuốt thì hiện sinh.

Ngay cả ta có quyên không thích chờ đợi của người số, có quyên lên tiếng chờ đợi để tham những của chính quyên để người nhàn. Nhưng không một ai có thể quên được quê hương yêu dấu của mình. Không ai có thể quay lưng, làm người trẻ của nỗi đau khổ vì bệnh tật, nghèo nàn, thiếu thốn của dân nghèo trong nước. Vì vậy khi được tin tức, các nhà hảo tâm Việt kiều và xây dựng trường học cho các em hiện sinh có chỗ học hành, vui chơi, tôi thấy cảm động và thấy thật nhiều. Nghe nói ngôi trường tôi dạy khi trưởng thành đã được số sang đẹp, thoáng mát.

Tôi cũng vô cùng kính phục, biết ơn Hội đoàn thiện nguyện SAP-VN (Social Assistance Program for Vietnam) bên Hoa Kỳ. Những bác sĩ, nhà sư, kỹ sư và các thiện nguyện viên SAP-VN làm việc bất vụ lợi đã không quên khó khăn, gian khổ, của nước Việt Nam đi đến các miền thôn quê xa xôi, học lãnh đạo và tổ chức bệnh tật, phát thuốc miễn phí cho nông dân, người già, trẻ em nghèo, khuyết tật. Các em thấy với mình những người nghèo khổ, vất vả, vất vả, vất vả đã và đang lấy lòng tin, hy vọng. Nhưng ánh mắt ngây thơ long lanh hiện phúc, nước mắt của người áp dụng bàn tay chăm sóc đời và tâm lòng vô tha, bác ái của những nhà hảo tâm, các thiện nguyện

Nhà văn trẻ trong Trường Văn học

Tên: Nguyễn B

Tham số: N/A, 09 Tháng 8 Năm 2012 20:51

viên trong tổ chức SAP-VN.

Nghĩ đến câu khẩu hiệu khi xưa " Dân ta giàu, nước ta mạnh ". Nếu như nhà nước Xã hội chủ nghĩa lúc đó đang đẩy chúng tôi xuống gian khổ, không đúng với sự thật, mà thay vào đó đẩy chúng tôi biết nhìn nhận thực tế rằng " nước ta còn nghèo, dân ta còn khổ sau những năm dài chiến tranh ", bên cạnh các em học sinh phải ráng học hành chăm chỉ, thật giỏi để mai này đem kiến thức, sức lực giúp dân, giúp nước... thì hôm nay đâu có dịp để tác giả đăng bài viết trên báo ca thán về học sinh giáo dục gian khổ, xuống đống cỏ a để tự mình.

Nguyễn B